

Her biri derdim görüp aşkında kan ağlar bana
Tâze tâze dağdan başdan ayağa dideyin
Ey Hayâlî dergehinde Şehriyâr-ı âlemîn
Nice yıllar geçdi kim vâbeste bir ümmîdeyin

417

Yüz buldu ise gonca igende açılmasın
Öyküntümüş agzına bu haberler yazılmasın
Vermez selâm kendiyi yüksekde kor geçer
Ol serv-kameti nice ser-keş denilmesin
Şîrâze etdi hüsünün evrakına hatun
Ahum yelinden ol perî dedi dağılmاسin
Nem var ise nazarda durur nakd-i kalb ile
Eşküm yoluna nice döküüp saçılmasın
Bezme Hayâlî şu'le-i âhim yeter çerağ
Bir yana şem-i cem'de yanıp yakılmasın

418

Hudâ rahm eyleyip bülbüllerin ah-i fegâmından
Yine bir gonca sundu dehre devlet gülsitânından
Nergisleri gülgâr-ı dünyâya verib zînet
Tarâvet kesbede bağı cihan serv-i revânından
Demi nakd eyleyip misk-i Huten kendin gelip ana
Ala buy u mahabbat turra-i anber feşânından
Nişânum depreşir benzer nişâne ola dünyaya
Anun müjgan-ı kaşı Haydarın tir-ü kemânanдан
Hayâfinin du'ası bu durur Ya Rab ki sen sakla
O gülzâr-ı sa'adet goncasın dehrin hazânnından

419

Fenâ ehline ta'n etme geçip urb ile yanından
Bu dehr-i vahşet âbâdin sakın şîr-i jîyânından
Yeterdi bu kadar rîf'at iki âlemde Mecnûna
Seg-i Leylî gelip bir kez görürse üstahânından
Eger hûrsâdi Cibrîl âfitâbe ilte red eyler
Şu kim Mansûr-ı aşk olup elin yur kendi kanından

Benim gönlümdür ol evc-i mahabbet şâhbâzi kim
Nice Mecnûn gibi yavru uçurdum âsiyânından
Hayâlî nazmî her kande okunsa istimâ etsen
Olursun feyzé kâbil bu mahabbet dâsitânından

420

Edip der-pôst Mecnûnu geçirmiş dost yanından
Vefa ayinini öğren gönü'l Leylî çobanından
Aceb mi cism-i Mecnûn merkadinde tâze cân bulsa
Seg-i Leylî gelip bir gün yalarsa üstühâundan
Yürütüne silleler gelse nola pervâneler şem'ün
İzârin yâdma nâr-ı hased yakmış zebânumdan
Dediler kim hazân eyyâmu geldi vakt-i işaretdir
Bahârından ne gördüm kim görem anun hazânnandan
Hayâlî bende-i dîrînedir lutfun dirig etme
Ann gibi suhan-perver cihânnü nükte-dânumdan

421

Cismim üzre şûle-i gam hil'atimdir nûrdan
Dûd-u ahîm başıma bir tacdir semmûrdan
Kûh olursan da sakın bir berg-i kâha etme cevî
Ger Süleymânsan nola havf eyle âh-i mûrdan
Her sehergeh hurmenine kâ'inatun od salar
Pertev-i hîr kim çıkar bu ser-nigün tennûrdan
Bezm-i gamda nây-veş cismîn tehî kil gayrîdan
Cân kulagyla işit bu nükteyi tanburdan
Bezm-i vahdette Hayâlî aşk câmîn eyle nûş
Ehl-i dil mest-i Elest olmaz mey-i engûrdan

422

Ma'mur olam deme bu cihân-ı harabdan
Def-i harâret etmedi tesne serâbdan
Nerm eylerim düüstünü halk-i zemânenin
Âyîn-i faktı guş edeli âsiyâbdan
Ol zevki kim verirdi bana çeng ü nây ü def
Aldım ben ol sadayı tanın-i zübâbdan

235